

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoCsp/33/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619203378
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Púchovská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6619203378.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a členiek senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a JUDr. Janky Boroškovej, v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného JUDr. Katarínou Hegedušovou, advokátkou, so sídlom Majerníkova 3479/3A, 841 05 Bratislava, proti žalovanej H., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., XXX XX J., o zaplatenie 300,-- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 6Csp/85/2019-70 zo dňa 20. januára 2020, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Lučenec č.k. 6Csp/85/2019-70 zo dňa 20. januára 2020 v napadnutej časti tretej výrokovej vety, ktorou vo zvyšku žalobu zamietol, p o t v r d z u j e .

II. Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 6Csp/85/2019-70 zo dňa 20. januára 2020 prvou výrokovou vetou žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 250,-- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 250,-- Eur od 24.03.2017 do zaplatenia. Druhou výrokovou vetou povolil žalovanej zaplatiť dlh v mesačných splátkach po 15,-- Eur vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca, počnúc právoplatnosťou rozsudku s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky sa stáva zročným celý dlh. Treťou výrokovou vetou vo zvyšku žalobu zamietol a štvrtou výrokovou vetou žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca uzavrel so žalovanou dňa 23.03.2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 300,--Eur a žalovaná sa zaviazala uvedené finančné prostriedky vrátiť a zaplatiť úrok vo výške 74,40 Eur a poplatok za expresné spracovanie úveru vo výške 100,- Eur, t.j. zaviazala sa zaplatiť celkovo sumu 474,40 Eur v 12 mesačných splátkach, a to prvé štyri splátky vo výške 1,-- Eur a ďalšie splátky vo výške 58,80 Eur vždy k 23. kalendárnemu dňu v mesiaci počnúc dňom 23.04.2016. Odplata bola dohodnutá vo výške 0,- Eur, úrok je vo výške 32,22 % ročne z poskytnutého úveru až do jeho úplného uhradenia, čo v prípade riadneho splatenia úveru predstavuje sumu 74,40 Eur a ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) je vo výške 37,43%. Žalovaná sa zaviazala zaplatiť celkovú čiastku vo výške 474,40 Eur v 12 mesačných splátkach. Doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti nastal dňa 23.03.2017 (súd prvej inštancie nesprávne uviedol 23.03.2016). Súd prvej inštancie ďalej zistil, že žalovaná potvrdila poskytnutie úveru vo výške 250,-- Eur, pričom podľa vyjadrenia žalovanej jej prostriedky z úveru boli vyplatené v hotovosti ešte v deň, keď o úver požiadala. Taktiež žalovaná tvrdila, že náležitosti zmluvy jej neboli vysvetlené a pri uzavretí zmluvy predložila len občiansky preukaz.

3. Po preskúmaní veci súd prvej inštancie mal preukázané, že dňa 23.03.2016 došlo medzi stranami sporu k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorého bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 250,- Eur. Súd prvej inštancie vychádzal z uvedenej sumy z dôvodu, že žalobca nepoprel skutkové tvrdenia uvádzané žalovanou na pojednávaní konanom dňa 02.12.2019. Zároveň žalobca nepoprel tvrdenia žalovanej, že peňažné prostriedky boli žalovanej poskytnuté v hotovosti. Súd prvej inštancie teda vychádzal z toho, že úver bol žalovanej poskytnutý v hotovosti. Konštatoval, že v čase poskytovania úveru zákon výslovne zakazoval poskytovanie úverov v hotovosti, pričom pre prípad porušenia uvedenej povinnosti sa poskytnutie úveru sankcionovalo bezúročnosťou a bezodplatnosťou úveru. Súd prvej inštancie upriamil pozornosť aj na to, že žalovaná tvrdila, že predkladala žalobcovi len občiansky preukaz. Žalobca nepoprel tieto tvrdenia žalovanej. Na základe uvedeného súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca nekonal s odbornou starostlivosťou, a teda neskúmal príjem žalovanej, jej výdavky t.j. neskúmal schopnosť žalovanej požadovaný úver splatiť. Žalobca teda hrubo porušil svoje povinnosti vyplývajúce mu z § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), preto je potrebné úver považovať za bezúročný a bezodplatný. Vzhľadom na to, že úver bol poskytnutý v hotovosti a žalobca nepostupoval pri poskytovaní úveru s odbornou starostlivosťou, súd prvej inštancie zmluvu o úvere považoval za bezúročnú a bez poplatkov.

4. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázané, že žalobca má nárok len na zaplatenie úveru vo výške, ktorá bola v skutočnosti aj žalovanej poskytnutá. Vychádzal zo zhodných tvrdení účastníkov sporu, pričom žalovaná poprela výšku 300, - Eur a uviedla, že jej bola poskytnutá len výška 250,- Eur, čo naopak žalobca žiadnym spôsobom nepoprel. Žalobca zároveň v žalobe tvrdil, že na poskytnutý úver neuhradila žiadnu splátku, pričom žalovaná nevedela uviesť, či platila na úver a ak áno, koľko. Svoje tvrdenia však nevedela podložiť žiadnym dôkazom. Súd prvej inštancie preto vychádzal z toho, že žalovaná na úver nezaplatila žiadnu čiastku a mal preukázané, že výška dlhu žalovanej predstavuje sumu 250,- Eur. Preto v tejto časti vyhovel žalobe a zaviazal žalovanú povinnosťou zaplatiť žalobcovi požadovanú sumu. Nakoľko sa žalovaná dostala do omeškania s vrátením úveru, vznikol žalobcovi nárok na zaplatenie úroku z omeškania v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č.87/1995 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie žalobcovi priznal aj úrok z omeškania vo výške 5 % počnúc dňom nasledujúcim po splatnosti dlhu.

5. Rozhodnutie o povolení zaplatiť dlh v mesačných splátkach súd prvej inštancie odôvodnil tým, že žalovaná žiadala o zaplatenie dlhu v splátkach po 10,- Eur z dôvodu, že je poberateľkou podpory v hmotnej núdzi, pričom do vyhlásenia rozsudku sa žalovanej podarilo zamestnať. Žalobca súhlasil s úhradou dlhu v splátkach, pričom pri určení výšky splátky súd prvej inštancie prihliadol na námietku žalobcu ohľadom navrhovanej výšky splátky ako aj na to, že došlo k čiastočnému zlepšeniu finančnej situácie na strane žalovanej, keď táto sa zamestnala ako upratovačka. Preto žalovanej povolil zaplatiť dlh v mesačných splátkach po 15,- Eur pod hrozbou straty výhody splátok.

6. Vzhľadom na vyššie uvedenú argumentáciu súd prvej inštancie zamietol žalobu v časti úroku z omeškania od 29.07.2016 do 23.03.2017. Súd prvej inštancie zamietol žalobu tiež v časti zmluvnej pokuty vo výške 40,- Eur, nakoľko ju v zmysle ustanovenia § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Mal za to že ide len o formulárovú zmluvu a zmluvná pokuta nebola individuálne dojednaná medzi zmluvnými stranami. Keďže žalobca nepreukázal súdu, že zmluvná pokuta bola individuálne dojednaná, súd prvej inštancie s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka zmluvnú pokutu za individuálne dojednanú nepovažoval. Vzhľadom na to, že ustanovenie zmluvy o zmluvnej pokute je neprijateľnou podmienkou súd prvej inštancie dospel k záveru, že podľa ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka je toto ustanovenie neplatné. Súd prvej inštancie nepriznal žalobcovi ani nárok na zaplatenie upomienok, a to z dôvodu neunesenia dôkazného bremena zo strany žalobcu. Žalobca nepreukázal súdu, že došlo k vyhotoveniu a následnému doručeniu upomienok žalovanej tak, ako to tvrdil vo svojej žalobe. Súd prvej inštancie z uvedeného dôvodu žalobcovi tento nárok ani nepriznal.

7. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len „CSP“) a dospel k záveru, že žalobca bol úspešný na 48,08 % a neúspešný na 51,92 % . Žalovaná bola naopak úspešná na 51,92 % a neúspešná na 48,08 %. Z uvedeného je zrejmé, že úspešnejšou bola žalovaná, pričom jej čistý úspech bol na 3,84 % (51,92% - 48,08%). Vzhľadom na

skutočnosť, že žalovanej preukázateľne žiadne trovy konania nevznikli, súd prvej inštancie jej nepriznal nárok na ich náhradu.

8. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Z obsahu odvolania vyplýva, že žalovaný odvolaním napadol tretiu výrokovú vetu, ktorou súd prvej inštancie vo zvyšku žalobu zamietol. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 23.03.2016 poskytol žalovanej, ako dlžníkovi úver vo výške 300,-- Eur. Žalovaná svoju vôľu uzavrieť zmluvu o úvere potvrdila svojim podpisom a bola si vedomá svojich záväzkov vyplývajúcich z predmetnej zmluvy o úvere. Preto nemožno hovoriť o absencii výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Žalovaná nevyužila právo odstúpiť od zmluvy bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní odo dňa uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, z čoho jednoznačne vyplýva, že súhlasila s obsahom zmluvy o spotrebiteľskom úvere a so všetkými podmienkami poskytnutia spotrebiteľského úveru. Žalovaná žiadnym spôsobom nebola k podpisu zmluvy o úvere donútená a podpisy urobila bez akéhokoľvek psychického, či fyzického nátlaku. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 9Co/343/2013. Žalovaná svoju vôľu uzavrieť zmluvu o úvere potvrdila svojim podpisom. Žalovaná si bola vedomá svojich záväzkov vyplývajúcich z predmetnej zmluvy o úvere. Nakoľko dohoda o úrokovej sadzbe spĺňa všetky náležitosti ustanovené zákonom, mal za to, že ju nemožno považovať za právny úkon absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Žalovaná v zmluve o úvere vyhlásila, že sa oboznámila s obsahom zmluvy vrátane Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere a že nemá k nej žiadne výhrady a zaväzuje sa ju dodržiavať. Nakoniec uviedol, že podpísané potvrdenie o prevzatí hotovosti sa nachádza na konci zmluvy o úvere, ktorá bola súčasťou žalobného návrhu. Žalovaná slobodným, vážnym a zrozumiteľným prejavom vôle potvrdila prevzatie finančných prostriedkov vo výške 300,-- Eur, čo potvrdila svojim vlastnoručným podpisom. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. K odvolaniu žalobcu vyjadrenie podané nebolo.

10. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací podľa § 34 CSP, prejednal odvolanie žalobcu v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP, rešpektujúc svoju viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 CSP, nenariadil pojednávanie, pretože nepovažoval za potrebné doplniť alebo zopakovať pojednávanie (§ 385 ods. 1 CSP) a contrario a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, a preto podľa § 387 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie napadnutej časti tretej výrokovej vety ako vecne správny potvrdil.

11. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že žalobou zo dňa 26.07.2019 sa žalobca proti žalovanej domáhal zaplata istiny vo výške 300,-- Eur, zmluvnej pokuty vo výške 40,-- Eur, poplatkov za upomienky vo výške 180,-- Eur, zmluvného úroku vo výške 32,22 % ročne zo sumy 300,-- Eur od 23.03.2016 do zaplata a zákonného úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 300,-- Eur od 29.07.2016 do zaplata na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 611501750 zo dňa 23.03.2016 uzavretej medzi žalobcom a žalovanou (ďalej len „zmluva o spotrebiteľskom úvere“, resp. „zmluva o úvere“). Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že žalobca ako veriteľ poskytol žalovanej spotrebiteľský úver v sume 300,-- Eur. V zmluve o úvere sa žalovaná zaviazala zaplatiť odplatu pri poskytnutí finančných prostriedkov vo výške 0,-- Eur, úrok spojený so spotrebiteľským úverom vo výške 74,40 Eur a poplatok za expresné spracovanie úveru vo výške 100,-- Eur, t.j. zaviazala sa zaplatiť celkovú čiastku 474,40 Eur v 12 mesačných splátkach tak, že prvé štyri splátky zaplatí vo výške 1,-- Eur a ďalšie splátky zaplatí vo výške 58,80 Eur vždy k 23. kalendárnemu dňu v mesiaci, počnúc dňom 23.04.2016. Zmluvné strany si v zmluve o úvere dohodli úrok vo výške 32,22 % ročne z poskytnutého úveru až do jeho úplného uhradenia, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne predstavuje sumu 74,40 Eur a RPMN vo výške 37,43 %. Zmluvné strany si ďalej dohodli, že doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín poslednej splátky spotrebiteľského úveru nastane dňa 23.03.2017 a že v prípade, ak sa žalovaná (spotrebiteľ) dostane do omeškania s úhradou svojho dlhu, sa žalovaná zaviazala veriteľovi zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10 % ročne z dlžnej čiastky. Žalovaná ako spotrebiteľ vzala na vedomie, že výška priemernej hodnoty RPMN na poskytnutý spotrebiteľský úver platnej ku dňu podpísania zmluvy o spotrebiteľskom úvere je vo výške 21,61 %. Súd prvej inštancie výzvou zo dňa 31.07.2019 vyzval

žalobcu, aby preukázal svoje tvrdenie, že žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 300,-- Eur z titulu zmluvy o spotrebiteľskom úvere predložením výpisu z účtu. Žalobca na uvedenú výzvu súdu prvej inštancie žiadnym spôsobom nereagoval a súdom prvej inštancie požadované listiny nepredložil. Na pojednávaní konanom pred súdom prvej inštancie dňa 02.12.2019 žalovaná potvrdila poskytnutie úveru vo výške 250,-- Eur s tým, že táto suma jej bola vyplatená v hotovosti v deň uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

12. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

13. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

14. Podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

15. Podľa čl. 8 CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podporiť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

16. Podľa § 132 ods. 1 CSP v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

17. Podľa § 153 ods. 1 CSP strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

18. Podľa § 153 ods. 2 CSP na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

19. Podľa § 290 CSP spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

20. Podľa § 295 CSP súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhoval, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

21. Po preskúmaní veci odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie správne zistil, že medzi stranami sporu bola dňa 23.03.2016 uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol povinne poskytnutý spotrebiteľský úver. Súd prvej inštancie v danej veci tiež v súlade s § 295 CSP vyzval žalobcu, aby

preukázal svoje skutkové tvrdenia, a to že žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 300,-- Eur na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere predložením výpisu z účtu. Žalobca však na uvedenú výzvu žiadnym spôsobom nereagoval a na preukázanie svojich tvrdení súdu nepredložil ani súdom požadovaný doklad. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere tiež nevyplýva, že žalovanej boli poskytnuté finančné prostriedky vyplatené v hotovosti v deň uzavretia tejto zmluvy. Súd prvej inštancie potom dospel k správne mu záveru, že žalobca žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal, že žalovanej poskytol úver vo výške 300,-- Eur. Keďže žalovaná v konaní pred súdom prvej inštancie potvrdila poskytnutie úveru len vo výške 250,-- Eur, ktorú skutočnosť žalobca žiadnym spôsobom nepoprel, súd prvej inštancie dospel k správne mu záveru, že žalovanej bol na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytnutý úver len vo výške 250,-- Eur. Z uvedeného dôvodu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie na základe dostatočne zisteného skutkového stavu dospel k správne mu záveru, že žalovanej bol žalobcom poskytnutý úver vo výške 250,-- Eur a preto aj správne rozhodol, keď vo zvyšnej časti žalobcom uplatnenej istiny predstavujúcej sumu 50,-- Eur (300,-- Eur - 250,-- Eur) žalobu žalobcu zamietol.

22. Vzhľadom na to, že podľa § 379 CSP odvolací súd je viazaný rozsahom odvolania a žalobca v odvolaní žiadnym spôsobom nespochybnil rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti, ktorou súd prvej inštancie zamietol žalobu vo zvyšnej časti žalobcom uplatneného nároku, odvolací súd sa ostatnými dôvodmi, pre ktoré súd prvej inštancie vo zvyšnej časti žalobu zamietol nezaoberal.

23. S poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v predmetnej veci na základe správne zistených skutkových zistení vec správne právne posúdil, a preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti tretej výrokovej vety, ktorou žalobu vo zvyšku zamietol, podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

24. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa ust. § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V odvolacom konaní mala žalovaná úspech v plnom rozsahu, avšak žalovanej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli. Z uvedeného dôvodu odvolací súd žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

25. Rozsudok bol jednohlasne schválený členmi odvolacieho senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolaateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolaateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolaateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolaateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).